

Denna hemsida är en krönika över förfäder och platser med anknytning till
Carl Johan Hjärme

Hållnäs

är halvön i nordligaste Uppland. Det är i huvudsak där och i Gävle som mina
rötter finns. Hållnäs har utgjort en egen socken och kommun in på 1970-talet
men tillhör numera Tierps kommun.

Del 3

Mina föräldrars platser för boende och
rekreation

- Salagatan 36, Uppsala
- Sunnanäng, Leksand

Familjen Hjalmes platser för boende och rekreation

Evy Pettersson (änka efter Hilmer P) med dotter Britta och barnbarn Håkan?

Lägenheten på Salagatan

Lägenheten på Salagatan 36 A i Uppsala hade två rum och kök och förvärvades i god tid när det blev dags för Britta att börja studera vid universitetet efter studentexamen i Gävle 1942. Lägenheten hade hyrts ut till en fru Holmgren innan Britta kom och behövde ett rum. Ebba hade en tremänning i huset, Evy Pettersson (med dottern Britta som arbetade på Upsala Nya Tidning), som antagligen hade tipsat om att lägenheten blev ledig efter en Carlberg. Till en början värmdes lägenheterna i huset med kakelugnar. Ved fick man köpa på hösten och lagra i källaren. Omkring 1944 drogs det in centralvärme och vi fick telefon med det symmetriska numret 41814 (senare 141814). Ulla tog studenten 1943 och flyttade då också in i rummet. När

även CJ kom till stan för att börja i 1:5 i högre allmänna läroverket 1944 blev det för trångbott och Holmgren fick flytta, dock efter kontroverser där hyresnämnden blev inblandad. Vi hade nu två rum, men köket hyrdes ut till en Svea Sköld. Mat lagades på en kokplatta, bl.a. med mat som varje vecka kom i paket med bussen hemifrån Hållnäs de första åren. Något mål åts ibland på mjölkbar på stan.

Efter en fil.kand. lämnade Britta stan för arbete som utrikeskorrespondent på L.M. Ericsson i Stockholm omkring 1946. Hon kom tillbaka efter en tid och läste ryska för att få en fil.mag. samtidigt som Ulla blev klar med sin jur.kand. och försvann till olika jobb innan hon blev notarie i Leksand. Carl Johan blev ensam kvar i lägenheten (1948) när Britta fick sin fil.mag. klar och flyttade. Då hade Brittans vän Margareta Hjelm flyttat in i kök och ett rum. Sedan även Carl Johan flyttat till Gävle 1949 för att gå i gymnasiet där, inneboende hos morfar Sörling, hade vi fortfarande ett rum som stod tomt, tills Carl Johan kom till stan för militärtjänst på regementet I 8 på Polacksbacken 1954-55 och använde rummet kvällstid. Håkan Bergström, Ottos bror, hyrde rum och kök en tid på 50-talet. Sedan var det dags för

renovering inför Ebbas och Werners ankomst efter pensioneringen 1956. När Carl Johan började studera juridik hyrdes ett rum i samma hus åren 1957-62 hos Ebbas tremänning Evy Pettersson, som då blivit änka efter den kedjörkande järnvägaren Hilding.

Ebba och Werner bodde sedan i lägenheten, men vistades sommartid i Dalarna på Albacken och höstar och vårar i Hållnäs på Brännvinsbron. Efter Ebbas död 1975 bodde Werner ensam kvar i lägenheten fram till sin död 1983. Därefter hyrdes hela lägenheten ut till en studentska till dess att Ulrika behövde den för sin studietid (omkring 1984). När hon senare lämnade lägenheten för att med sin dåvarande man flytta till en köpt villa i Norby flyttade Ulla in (omkring 1990). Mikael's familj tog ungefär samtidigt över Gripvägen villan i Djursholm. Ulla flyttade tillbaka till en lägenhet i Danderyd 1998 och sålde lägenheten. Den hade då varit i släkten ägo i närmare 60 år.

Albacken

Huset och tomten "Albacken" i Sunnanäng i Dalarna har varit familjens sommartillhåll under alla år fram till Ebbas och Werners bortgång. Anledningen till att det blev så var att Britta blev ordinerad inlandsvistelse på somrarna av doktorn eftersom hon hade problem med luftrören som barn. Pappa tog då kontakt med en seminariekamrat Valfrid Rönnblad i Smedjebacken, vars hustru Anna var född i Hjortnäs. Genom honom fick familjen Hjälme först hyra i Hjortnäs av Karin Sjögren, gården utefter genvägen till Leksboda nära gamla skolan och gamla affären. Det ledde till att de efter något år (1927) erbjöds köpa ett stycke ängsmark i Sunnanäng vid gränsen mot Hjortnäs (nuvarande Sunnanäng 2:4). Där byggdes det nuvarande huset samt vedbod med dass.

Senare (1942) erbjöds familjen att köpa även resten av Sjögrens innehav bakom 2:4 (nuvarande Sunnanäng 2:8). En brunn anlades på skogsmarken öster om inägorna (på Nises Johan Anderssons mark) och en vattenledning lades ned över 2:8 till huset. På tomten 2:8 stod en telegrafväxel ("Fröken tyst" invid norra gränsen). När den lades ned (50-talet troligen) löste Werner in byggnaden, flyttade den närmare huvudbyggnaden och gjorde den till vinterbonat övernattningshus. Ytterligare byggnader tillkom, omkring 1960 en liderstuga och vedboden byggdes till med ett värmeisolerat rum som vävstuga eller extra sovrum. (Avstyckningshandlingar mm finns på fliken LÄNKAR på startsidan)

Werner och Ebba vistades på Albacken varjsommar så länge de levde, även någon påsk. De fick med tiden ett ganska stort umgänge med andra sommargäster från Gävle (Signhild och Josef Öqvist läroverksadjunkt, Sigfrid och system Ragnhild Nordqvist läroverksadjunkt, i början även Rakel och Knut Lundeberg forstmästare och skogsägare), från Uppsala (Margit och Elias Melin professor) och från Stockholm (Majan syster till Rakel och Eric Jonsson

läkare, Lisa Börje änka och syster till Eric, Louise och Lars Melander professor). Bland dem som de umgicks mest med var Lars och Louise

(Lollo) Melander (tidigare även Lars mor Jenny) med sönerna Nisse och Hasse. De bodde tidvis på pensionat men hyrde också hos Per Backlund i Hjortnäs i omgångar. Melanders flyttade senare till Göteborg och skaffade sig då ett ställe på Värmlandsnäs. Nisse bor i Stavanger (Kvernalund) och Hasse bor i Göteborg, båda med familjer.

Albacken var naturligtvis också en samlingsplats för Ebbas och Werners barns familjer och några somrar tillbringade alla några veckor i hyrda hus om de inte fick plats på Albacken. Här en bild tagen i samband med Ulrikas dop 1966.

Fr.v. Carl Johan Hjalme, Hans Melin, Kerstin Börje, Berit Melin, Sven-Ake Börje, Britta Hjalme, Gudrun Dreyfus, Ulla Hjalme

Familjen hade en motorbåt som byggts av Napoleon Holmström i Hammarviken i Hållnäs omkring 1937 och transporterats till Siljan. Den döptes till Webuch efter familjemedlemmarnas förnamn. Redan 1939 fick den läggas upp på grund av bensinransonering under kriget.

Omkring 1945 blev den sjösatt igen, och den användes för att ge vänner och bekanta båtturer fram till 1952, då motorn gick varm på Werners 60-årsdag. Efter kriget omkring 1946 fick Werner tillåtelse att bygga ett båthus på samfällda stranden nedanför Nordqvists ägor. Nordqvist, som var ny ägare till

sin tomt, trodde att stranden tillhörde honom. Därför erbjöd Werner honom att bli delägare i båthuset. Båten såldes något år efter 1952 och vi var utan båt till 1958 då Carl Johan köpte en campingbåt (Caravelle) i Uppsala som flyttades till Siljan samma år efter att ha fått göra en långtur via Stockholm fram och tillbaka till Fejan utanför Norrtälje. (CJ hade sin kompis Jan Nordling med. Hans fästmö Märta hade sommarläger med GCI på Fejan den sommaren.)

Stranden vid båthuset utnyttjades för bad och solning. Ulla köpte en eka för pengar som hon fått i stipendium i samband med studentexamen. Den döptes till Le Rève. Den blev en stor tillgång för hela familjen vid bad och lek, främst under de åren då Webuch stod på land, men även senare användes den flitigt. När den börjat bli för sliten för ett säkert bruk införskaffade min mor Ebba en likadan ny eka till stranden.

Albacken var mitt självklara sommarviste även sedan jag blivit vuxen. Jag gjorde aldrig någon utlandsresa innan jag träffade Anita. I stället umgicks jag med jämnåriga ungdomar, särskilt Gudmar Johannes och Åke Røjgård som bodde i närheten av Hjortnäs skola sommartid. Eftersom jag var scout i Uppsala Riddarpojkar deltog jag i läger åren 1947 (Ådalen) och 1948 (Ihre vik på Gotland). Harald Linder som var min avdelningschef i scouterna anordnade 1950 (sedan jag flyttat till min morfar i Gävle för att börja i gymnasiet där) en resa till Kiruna för en grupp scouter (bl.a. Sverker Nyman, Per Karlström, Hans Landberg, som jag fortfarande träffar). Efter en rundvandring i Kiruna, där vi övernattade i Haralds föräldrars gamla lägenhet, gick vi Kungsleden under en vecka från Nikkaluokta via Kebnekaises nordtopp (då 2.123 möh) till Abisko.

1974 gav Werner och Ebba gav bort sina fritidshus till sina barn. Albacken (Sunnanäng 2:4 och 2:8) fick Britta och Ulla gemensamt och Brännvinsbron (Böle 2:23) i

Hållnäs fick Carl Johan. Brittias barn ärvde 1984 ett härbre av sin fars faster Guri i Järvsö och det ställdes upp på den nedre delen av Sunnanäng 2:8. Ett arrendekontrakt upprättades av barnen Bergström med Britta och Ulla. Britta och Ulla delade så småningom upp ägandet så att Ulla ägde 2:4 och Britta 2:8. Sedan både Ulla och Britta dött (båda 2015) har 2:4 övertagits av Ullas dotter Ulrika Ehrhardt medan 2:8 innehas av Brittias barn Åke Bergström och Ebba Bergström.